

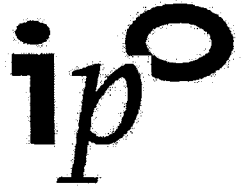
Aan:

- de vertegenwoordigers van de provincies in de algemene vergadering;
- de leden van het bestuur; en
- de adviseurs van het bestuur.

In afschrift aan:

- de colleges van Gedeputeerde Staten (d.t.v. de IPO-contactfunctionarissen); en
- de statengriffiers.

Interprovinciaal Overleg

uw brief van

uw kenmerk

ons kenmerk

datum

36020/2004

08-07-2004

onderwerp

Concept-verslag van de algemene vergadering
van 24 juni 2004

Geachte mevrouw, geachte heer,

Bijgaand stuur ik u het concept-verslag van de algemene vergadering van 24 juni jl (**bijlage 1**). Ik ga er van uit dat deze toezending een bijdrage levert aan een vlotte terugkoppeling aan de staten van uw provincie. Vaststelling van het verslag is geagendeerd voor uw vergadering op 16 september a.s.

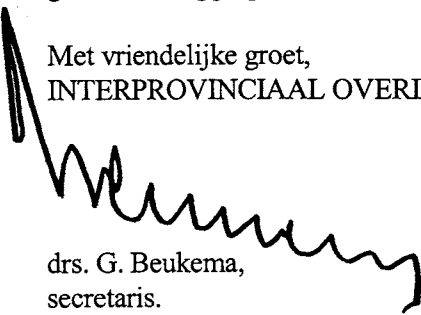
Verder stuur ik u de brief van 16 juni jl. van het IPO aan de vaste commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) van de Tweede Kamer der Staten-Generaal over de nieuwe Wet op de ambulancezorg (**bijlage 2**). Bovendien treft u bijgaand de samenvatting en aanbevelingen bij de Interprovinciale monitor BTW-compensatiefonds, resultaten 2003, aan (**bijlage 3**).

Ter beperking van papiergebruik verwijs ik u voor de IPO-rapporten van de commissies Geelhoed en Boorsma en voor de VNG-rapporten De Kam en Fleurke naar de respectievelijke websites.

De IPO-rapporten kunt u vinden via www.IPO.nl - publicaties – nr. 182 en nr. 179. De VNG-rapporten kunt u vinden via [www.vng.nl/actuele thema's](http://www.vng.nl/actuele_thema's) - Beperking gemeentelijk belastinggebied? – rapport, respectievelijk Burgerzaken en bestuurlijke organisatie – Commissie Autonomie enz.

Ik vertrouw erop dat ik hiermee, althans voor dit moment, aan de in uw vergadering van 24 juni jl. gedane toezeggingen heb voldaan.

Met vriendelijke groet,
INTERPROVINCIAAL OVERLEG,

drs. G. Beukema,
secretaris.

Inlichtingen bij : mevrouw mr F.H.M. Bouritius
Doorkiesnummer : 070 - 888 12 08
Bijlagen : drie

CONCEPT-verslag van de 3^e vergadering van de algemene vergadering (AV) op donderdag 24 juni 2004 van 17.00 uur tot 20.00 uur in de Statenzaal van het provinciehuis in Utrecht

Agenda- punt	Onderwerp
-----------------	-----------

1. Opening en vaststelling agenda

De voorzitter opent de vergadering en deelt mee dat bericht van verhindering is ontvangen van de bestuursleden Poppelaars, Swierstra, Norder, Meijdam, Calon en Lokker.

Ter toelichting van de concept-agenda wijst de voorzitter er op dat deze is voorbereid in overleg met de voorlopige agendacommissie uit de algemene vergadering. De instelling van deze commissie is in deze vergadering aan de orde onder agendapunt 6b.

Verder stemt de vergadering in met het voorstel om agendapunt 8a., Jaarrekening en jaarverslag 2003, op de agenda naar voren te halen. Dit, omdat portefeuillehouder Financiën Ploeg de vergadering voortijdig moet verlaten.

2. Lijst van ingekomen stukken

De voorzitter stelt vast dat er geen ingekomen stukken zijn.

3. Mondelinge vragen

Ondanks dat er tevoren geen mondelinge vragen bij het IPO-secretariaat zijn aangemeld, stelt de voorzitter de vergadering in de gelegenheid tot het stellen van mondelinge vragen.

Mevrouw Gimbel (Gelderland) uit haar zorg over het voornemen de ambulancezorg wettelijk onder te brengen bij de zorgverzekeraars.

De heer Esmeijer antwoordt dat de Tweede Kamer dit thema op 23 juni jl. met de minister van VWS heeft besproken. Daarbij is een motie van het CDA aanvaard waarbij de aansturing van de ambulancezorg bij de provincies blijft. Een wetsvoorstel Ambulancezorg ligt bij de Raad van State. Bij aanbidding van het wetsvoorstel aan de Tweede Kamer is er gelegenheid dit in de algemene vergadering te bespreken. De heer Esmeijer zegt toe dat de algemene vergadering een brief van het IPO van 16 juni jl. over de ambulancezorg aan de Tweede Kamer ontvangt.

De voorzitter concludeert dat de positie van de provincies binnen de ambulancezorg in overleg met de portefeuillehouders wordt geagendeerd in de algemene vergadering.

Mevrouw Mansveld (Groningen) vraagt aandacht voor het BTW-compensatiefonds. De staten van Groningen verzoeken het Groningse college van GS "door middel van het IPO alle noodzakelijke activiteiten te ondernemen om te komen tot een werkbaar alternatief voor dit fonds".

De heer Ploeg antwoordt dat de IPO-adviescommissie Financiën de nadelen van dit fonds voor de provincies in kaart brengt. Daartoe is een monitor over het jaar 2003 opgesteld. De heer

Agenda- punt	Onderwerp
-----------------	-----------

Ploeg stelt voor dat Groningen, mede naar aanleiding van deze monitor, beoordeelt of en zo ja hoe zij haar motie in IPO-verband zal willen inbrengen.

Op verzoek van mevrouw De Boer (Zuid-Holland) zegt de voorzitter toe dat de algemene vergadering een samenvatting van de monitor ontvangt.

4. Mededelingen

a. Jaarplan 2004 (36006/2004)

De heer Deighton (Utrecht) vraagt naar het gebruik van ICT door de provincies in de publieke dienstverlening. Gemeenten zouden daarbij ook moeten worden betrokken. Bijzondere groepen zoals ouderen en allochtonen verdienen daarbij extra aandacht. Ook zou hiermee de politiek dichter bij de burger kunnen worden gebracht. De algemene vergadering zou dit onderwerp ook moeten bespreken.

De voorzitter antwoordt dat de minister van Economische Zaken naar verwachting in september een notitie uitbrengt over een voorziening die het mogelijk maakt supersnel te communiceren ("breedband"). De agendacommissie zou, naar aanleiding van deze notitie, kunnen overwegen of en zo ja hoe de algemene vergadering dit onderwerp zou kunnen bespreken.

De voorzitter stelt vast dat de vergadering instemt met het voorstel.

Besluit:

De algemene vergadering neemt kennis van de voorliggende toelichting met betrekking tot de onderwerpen sport, stedenbeleid, communicatie en elektronische provincies in relatie tot de meerjarenagenda 2004-2007 en het jaarplan 2004 van het IPO.

b. Stand van zaken Bestuursakkoord (36008/2004)

De voorzitter verwijst naar Het Aanbod van de provincies aan het rijk voor een nieuw bestuursakkoord. Omdat de VNG met het kabinet onenigheid heeft over de kabinetsplannen tot afschaffing van het gebruikersdeel van de OZB, wil zij geen bestuursakkoord sluiten. De VNG-commissies De Kam en Fleurke hebben aanbevelingen gedaan in verband met respectievelijk het kabinetsvoornemen tot afschaffing van het gebruikersgedeelte in de OZB en in verband met de gemeentelijke autonomie. Met de eerdere IPO-rapporten Geelhoed (over regionaal bestuur in Nederland in de 21e eeuw) en Boorsma (over financiële slagkracht van provincies) zijn deze op 23 juni tussen VNG, IPO en het kabinet, onder leiding van de minister-president, besproken. Daarbij is vastgesteld dat de interbestuurlijke betrekkingen tussen de bestuurslagen gemeenten, provincies en rijk in de praktijk spanningen oproepen. Om deze uiteindelijk zoveel mogelijk weg te nemen vindt in het najaar opnieuw tripartiet bestuurlijk overleg plaats. Indien dit alsnog ruimte geeft voor een tripartiet bestuursakkoord, zal de algemene vergadering voorafgaand aan ondertekening door het IPO, worden geconsulteerd, zo zegt de voorzitter toe. De uiteindelijke verantwoordelijkheid ligt echter bij het bestuur van het IPO.

Een tweede punt is het begrotingstekort dat uitstijgt boven de EMU-norm van 3 % van het Bruto Binnenlands Product (BBP). De minister van Financiën spreekt de decentrale overheden

Agenda- punt	Onderwerp
-----------------	-----------

aan op hun (vermeende) aandeel in de oorzaak van dit tekort, namelijk de decentrale heffingen. Gelet echter op de opgaven van de decentrale overheden en de daarvoor beschikbare middelen, raakt de opmerking van de minister aan de autonomie van de decentrale overheden. Daarom is een commissie van externe deskundigen aangewezen die voor medio augustus 2004 een advies uitbrengt over de mogelijkheden om het EMU-tekort van de gemeentelijke en provinciale overheid te beperken zonder dat sprake is van een aantasting van de lokale autonomie. Deze brengt advies uit aan rijk, IPO en VNG gezamenlijk.

De heer Deighton roept op tot een duidelijk advies op dit punt.

De heer Bogerd (Flevoland) bepleit gezamenlijk optrekken met de VNG en vraagt naar de financiële onderbouwing.

Mevrouw De Boer vraagt welk gewicht het IPO geeft aan de 3%-norm.

De voorzitter antwoordt dat de algemene vergadering de rapporten De Kam, Fleurke, Geelhoed en Boorsma ter informatie ontvangt. Bovendien ontvangt de algemene vergadering, zodra partijen voldoende overeenstemming hebben bereikt over de interbestuurlijke betrekkingen, een concept voor het bestuursakkoord. Over de relatie met de VNG licht de voorzitter toe dat sinds de vorige algemene vergadering enkele bestuurlijke ontmoetingen hebben plaatsgehad, telkens gewijd aan een thema. Deze overleggen hebben de onderlinge verhouding verduidelijkt. Tripartiete afspraken waren tot dan toe niet bereikbaar. De VNG wilde immers met het rijk geen zaken doen vanwege de voorgenomen afschaffing van het gebruikersgedeelte van de OZB. En de VNG had bovendien wantrouwen tegenover het IPO, vanwege Het Aanbod van de provincies aan het kabinet waar bilaterale prestatie-afspraken tussen individuele provincies en het kabinet deel van uitmaken. De bestuurlijke bijeenkomsten van IPO en VNG hebben echter in aanzienlijke mate punten van onderlinge overeenstemming aan het licht gebracht. Op het terrein van autonomie, medebewind en toezicht blijft verschil van inzicht bestaan.

Verder licht de voorzitter toe dat het vroegere tweejaarlijkse normeringsoverleg is vervangen door een "financieel overleg tussen de overheden". Daarin komen alle financiële vraagstukken die tussen overheden leven aan de orde. Het uitgangspunt voor het IPO bij herverdeling van taken tussen overheden is: "geld volgt taak", zo stelt de voorzitter met klem.

Verder stelt de voorzitter dat de 3%-norm is vastgelegd in het Stabiliteitspact en dat dat een gegeven is. Wel is discussie mogelijk over de vraag of ook het tekort van mede-overheden moet worden meegerekend bij de vraag of een lidstaat binnen die EMU-norm is gebleven. Daarom is de eerder genoemde commissie ingesteld.

De voorzitter stelt vast dat de vergadering instemt met het voorstel.

Besluit:

De algemene vergadering neemt kennis van de mondelinge toelichting door de voorzitter van het IPO mede naar aanleiding van het overleg (onder voorzitterschap van de minister-president) tussen het Rijk, het IPO en de VNG op 23 juni 2004.

**c. Stand van zaken Wet op de Jeugdzorg
(36010/2004)**

De heer Esmeijer licht toe dat IPO heeft gelobbyd bij de parlementaire behandeling van het wetsvoorstel. In het voorjaar 2004 heeft het IPO de aandacht van de Eerste Kamer gevraagd voor het probleem dat het "recht op jeugdzorg", in de Wet op de Jeugdzorg was neergelegd

Agenda- punt	Onderwerp
-----------------	-----------

maar dat de berekening van de uitvoeringskosten ontbrak. Dat heeft geleid tot een aanvaarde motie van het CDA waarbij over twee jaar een evaluatie van de wet plaatsvindt op de punten van aansturing, financiering, bureaucratie en doelmatigheid. Ter voorbereiding daarvan is een task force "Jeugdzorgbrigade" onder leiding van Frank de Grave (en met de voormalig IPO-portefeuillehouder Jeugdzorg Dick van Hemmen) ingesteld om deze voor te bereiden. De heer Esmeijer roept de statenleden op om de uitvoering van de Wet op de Jeugdzorg in de eigen provincie goed in de gaten te houden. De samenhang met het gemeentelijk beleid en de komende Wet Maatschappelijke Ondersteuning zou daarbij ook moeten worden betrokken. De heer Esmeijer zegt toe de algemene vergadering steeds op de hoogte te houden van de voortgang.

Op een vraag van de heer Jaegers (Overijssel) antwoordt de heer Esmeijer dat provincies en gemeenten elkaar ook onderling moeten kunnen aanspreken op de uitvoering van de eigen specifieke taak op het terrein van de jeugdzorg.

Besluit:

De algemene vergadering neemt kennis van de mondelinge toelichting door de portefeuillehouder, de heer Esmeijer.

**5. Notulen algemene vergadering 18 december 2003
(36009/2004)**

De heer Esmeijer stelt voor het verslag in die zin aan te passen dat de zin op pagina 8 over ambulancezorg wordt vervangen door: "Over de ambulancezorg zegt de heer Esmeijer dat het IPO streeft naar het behoud van huidige taken en verantwoordelijkheden van provincies op het gebied van spreidingsplannen, gekoppeld aan een deugdelijke financiering. Het moet mogelijk zijn om in 97% van de spoedritten binnen 15 minuten na melding ter plaatse te zijn."

De heer Oostland (Fryslân) bericht dat Fryslân voornemens is een initiatiefvoorstel tot wijziging van de verenigingsstatuten voor te bereiden en verzoekt om een ondersteunende rol het van IPO-secretariaat daarbij.

De heer Van Lieshout (Limburg) vraagt wanneer het thema Economische Zaken zal worden geagendeerd in de algemene vergadering.

De heer Beukema antwoordt dat het IPO-secretariaat, als Fryslân een keuze voor een voorstel heeft gemaakt, de verdere uitwerking naar een statutenwijziging zal willen begeleiden. Daarbij valt te denken aan het organiseren van externe juridische ondersteuning via het IPO-secretariaat. Draagvlak binnen de algemene vergadering zal Fryslân echter zelf moeten organiseren.

Onder verwijzing naar de agendacommissie bericht de heer Beukema dat het thema Economische Zaken onder de noemer "economisch ruimtelijk beleid" zal worden besproken in het kader van de Nota Ruimte in de algemene vergadering op 16 september.

De heer Eurlings wijst op de relatie met kenniseconomie en bericht dat het ministerie van Economische Zaken op 2 juli het rapport Gebiedsgericht Economisch Beleid (GEB) uitbrengt. Dat zou daarbij aan de orde kunnen worden gebracht.

De voorzitter concludeert dat het verslag, met inachtneming van de rectificerende opmerking van de heer Esmeijer, conform wordt vastgesteld. Het GEB wordt betrokken bij bespreking van de Nota Ruimte in de algemene vergadering op 16 september a.s.

Agenda- punt	Onderwerp
-----------------	-----------

Besluit:

Het algemeen bestuur:

1. neemt kennis van de beide in de toelichting respectievelijk ter vergadering gemaakte rectificerende opmerkingen over het concept-verslag van de algemene vergadering van 18 december 2003; en
2. stelt het verslag en de besluitenlijst van de algemene vergadering van 18 december 2003 vast met inachtneming van de onder 1. bedoelde rectificerende opmerkingen.

6. Inrichting van de algemene vergadering

a. Conceptvergaderschema 2005 voor de algemene vergadering (36011/2004)

De voorzitter stelt vast dat de algemene vergadering instemt met het voorstel.

Besluit:

De algemene vergadering:

1. neemt kennis van de in de toelichting beschreven uitgangspunten van het concept-vergaderschema; en
2. stelt het IPO-vergaderschema voor de algemene vergadering voor de periode van 1 januari 2005 tot en met 31 december 2005 vast.

b. Instelling voorlopige agendacommissie voor de algemene vergadering (mededeling) (36019/2004)

Ter inleiding van dit agendapunt deelt de voorzitter mee dat inmiddels tweemaal een vergadering van de voorlopige agendacommissie heeft plaatsgehad. Overigens heeft ook de delegatie van de provincie Fryslân een vertegenwoordiger aangewezen. Dit is de heer Kloosterman.

De voorzitter stelt vast dat de algemene vergadering instemt met het voorstel.

Besluit:

De algemene vergadering neemt kennis nemen van de instelling van een voorlopige agendacommissie voor de algemene vergadering.

7. Inrichting Vereniging IPO

a. Voorstel statutenwijziging IPO in verband met de artikelen 5, lid 2 en 9, lid 1 e.a. (36012/2004)

De voorzitter spreekt uit dat alle twaalf provincies in de vergadering vertegenwoordigd zijn. Mevrouw Van Roosmalen (Gelderland) spreekt uit dat Gelderland blij is dat de opmerkingen van Gelderland bij de vaststelling van de statuten en oprichting van de vereniging IPO tot dit voorstel hebben geleid.

Agenda- punt	Onderwerp
-----------------	-----------

De voorzitter concludeert dat de algemene vergadering unaniem met het voorstel instemt.

Besluit:

Tegen de achtergrond van de hierover gemaakte afspraken met de provincie Gelderland en van de wijziging van de managementstructuur van het IPO-secretariaat besluit de algemene vergadering:

1. de statuten van de vereniging het IPO te wijzigen conform de voorliggende concept-akte; en
2. de statutair directeur van het IPO, drs. G. Beukema, te machtigen de akte van statutenwijziging te doen verlijden.

8. **Beslispunten**

- a. **Jaarrekening en jaarverslag 2003 (dit punt is bij de start van de vergadering behandeld maar de bespreking wordt voor de overzichtelijkheid hier weergegeven)**
(36013/2004)

Ter inleiding van dit agendapunt wijst de voorzitter op de ter vergadering uitgereikte accountantsverklaring bij de jaarrekening van de vereniging IPO 2003. Deze bijlage 2 bij dit voorstel was per abuis niet meegezonden bij de verzending van dit voorstel op 15 april jl. Het IPO-secretariaat heeft deze bovendien reeds op 22 juni jl. per mail toegezonden aan de vertegenwoordigers in de algemene vergadering. De accountantsverklaring zal aan het verslag van deze vergadering worden gehecht.

Mevrouw Van Roosmalen dankt het IPO-secretariaat voor nazending van de accountantsverklaring. Zij vraagt naar de risico's van wachtgeldverplichtingen voor IPO-medewerkers die op projectbasis werken. Verder vraagt zij naar de wijze van aanstelling van de IPO-medewerkers. De heer Canton (Limburg) vraagt naar de oorzaak van de jaarlijks gebruikelijke overschotten. Indien de oorzaak is dat er geen personeel is om begrote taken uit te voeren, zou de omvang van de IPO-begroting moeten zakken.

Mevrouw De Boer mist de correlatie tussen de kassiersfunctie en de uitgaven.

De heer Ploeg antwoordt dat op 16 september een nieuwe, eenvoudiger, opzet voor de IPO-begroting aan de algemene vergadering wordt voorgesteld. Aannames t.a.v. de kassiersfunctie maken daarvan onderdeel uit. Ook de oorzaak en bestemming van overschotten komen daarbij aan de orde.

De heer Beukema antwoordt dat de medewerkers per 1 januari 2004 werknemer naar burgerlijk recht zijn maar dat hun rechtspositie dicht bij die van de ambtenaren van Zuid-Holland ligt. IPO-medewerkers hebben bijvoorbeeld aanspraak op een gezamenlijke ziektekostenverzekering en het ABP verzorgt het pensioen.

Over wachtgeldaanspraken licht de heer Beukema toe dat met de ambtelijke reorganisatie per 1 januari 2004 functies zijn vervallen. Op grond van het sociaal statuut is er nog overleg met enkele medewerkers. In de volgende algemene vergadering kan de heer Beukema naar verwachting meer concrete informatie verschaffen. De bedoeling is dat er zo min mogelijk financiële consequenties zijn. Hij wijst er wel op dat de arbeidsmarkt inmiddels aanzienlijk ongunstiger is dat twee jaar geleden, toen deze reorganisatie werd ingezet.

De heer Beukema bevestigt dat er structurele overschotten zijn. Dit komt voort uit de rente-

Agenda- punt	Onderwerp
-----------------	-----------

overschotten en de kassiersfunctie. Met toekomstige veranderingen in de kassiersfunctie en de relatie daarvan met de rente-overschotten zal deze situatie vanaf 2005 waarschijnlijk veranderen. Uiteraard heeft dit de aandacht van het IPO-secretariaat.

De voorzitter concludeert dat de algemene vergadering instemt met het voorstel.

Besluit:

De algemene vergadering besluit:

1. het door het bestuur van het IPO op 1 april vastgestelde IPO-jaarverslag 2003 goed te keuren;
2. de (in het jaarverslag opgenomen) jaarrekening 25 september-31 december 2003 van de vereniging IPO goed te keuren; en
3. tegen de achtergrond van de jaarrekening 25 september-31 december 2003 de voorliggende besluiten van het bestuur van het IPO tot bestemming van de diverse saldi goed te keuren.

9. Bespreekpunten

**a. Rol IPO in Europese vraagstukken
(36015/2004)**

De heer De Vries (Utrecht) spreekt uit blij te zijn met het voorliggende stuk. Er spreekt een goede kritische zelfreflectie uit. Wel merkt hij op dat het stuk vooral is gericht op gedeputeerden en onvoldoende op statenleden. Europa-bewustzijn bij statenleden is minder vanzelfsprekend, dan het uit dit stuk lijkt te zijn. Colleges van GS dienen hun Europees profiel ook richting staten te versterken, niet alleen richting "burgers". Ook zouden meer statenleden in het Comité van de Regio's zitting moeten hebben, terwijl dat nu vooral gedeputeerden en wethouders zijn. Voor wat betreft de structuurfondsen pleit de heer De Vries voor een goed regionaal structuurbeleid van het kabinet, inclusief een doelmatige lobby in Brussel. De heer De Vries pleit bovendien voor een discussie met het rijk over de toekomst van Europa, ook na 2013, wanneer de toewijzingsperiode eindigt.

De heer Oostland waarschuwt voor een te grote Europese agenda van het IPO. Veel doen provincies al individueel. Verder pleit de heer Oostland ervoor om, naast de VNG, ook de vier grote steden te betrekken bij gezamenlijke activiteiten richting Brussel, omdat deze in de Europese lobby een zelfstandige positie innemen.

De heer Bouwmans (Groningen) pleit voor voortzetting van stortingen uit de Europese structuurfondsen ten behoeve van regio's in Nederland. De provincies dienen in de Europese lobby een eigenstandige rol te vervullen. Verder dienen provincies een meer actieve rol te vervullen in de toetsing van eigen regelgeving aan de Europese regelgeving. Het waterdossier noemt hij daarbij als een voorbeeld.

Mevrouw Van Roosmalen prijst het degelijke stuk dat voorligt. Zij pleit voor behoud van uitkeringen uit de structuurfondsen aan de regio's. Ook vraagt zij om meer betrokkenheid van de staten bij de voorbereiding van Europese regelgeving. Verder stelt mevrouw Van Roosmalen dat de ambtelijke en bestuurlijke betrokkenheid van het IPO in het Huis van de Nederlandse Provincies steeds haar meerwaarde moet bewijzen.

De heer Van Lieshout (Limburg) brengt naar voren dat het accent wel erg op Brussel ligt. De betekenis van Europa voor de individuele burger wordt vooral gevoeld in de grensstreek, als gevolg van de grensoverschrijdende samenwerking. De heer Van Lieshout mist de rol van het IPO in de voorbereiding van Europese wetgeving, voor zover die betekenis heeft voor grensoverschrijdende samenwerking. Het IPO zou daar een tussenrol in moeten spelen.

Agenda- punt	Onderwerp
-----------------	-----------

De heer Von Meijenfeldt (Noord-Brabant) bevestigt de belangrijke taak van de provincies in Europa en is daarom teleurgesteld over de beperkte betekenis van het Comité van de Regio's. Hij verwijst ook naar een verontrustend artikel in Binnenlands Bestuur van mei 2004, waarin wordt gesteld dat de Nederlandse lobby in Europa tekortschiet. Als voorbeeld noemt hij de Europese waterwetgeving die decentrale overheden op kosten jaagt. Ook in het onderwijs is er onvoldoende aandacht voor de betekenis van Europa.

De heer Huls (Zuid-Holland) vindt de notitie vooral procedureel van aard en vraagt naar de inhoudelijke koers van het IPO binnen het Europa-dossier.

De heer Bogerd vraagt meer aandacht van het IPO richting het rijk, ten aanzien van de voorbereiding van Europese regelgeving. Flevoland is zelf, vanuit zijn provinciale belang bij bijvoorbeeld de structuurfondsen, juist erg gericht op de Europese bestuurslaag. Het rijk dient regionale belangen bij dergelijke Europese uitkeringen te ondersteunen.

De heer Jaegers sluit zich aan bij hetgeen is gezegd en spreekt uit dat "afstemming" een basis is van succesvol Europabeleid.

De heer Dijkma verwijst in zijn antwoord naar "Provincies.nl" van mei 2004 en beveelt het digitale periodiek "De Europese ster", voor wat betreft informatievoorziening aan statenleden, in de aandacht aan. De Europese ster wordt uitgebracht door het Kenniscentrum Europa decentraal in samenwerking met het Huis van de Nederlandse Provincies.

De noodzaak van een krachtige en actieve Europa-inzet van de provincies en van het IPO vloeit volgens de heer Dijkma ten dele voort uit het feit dat het rijk niet altijd optimaal op de hoogte is van voor provincies (en gemeenten) relevante Europese ontwikkelingen, en op die ontwikkelingen dus ook niet altijd voldoende grip heeft. Er bestaat verschil in kennis per departement. Ook de mate van afstemming met decentrale overheden verschilt per departement. Cofinanciering door het rijk dient steeds opnieuw bepleit te worden. Over de personele bezetting van het Comité van de Regio's wijst de heer Dijkma er op dat de staten de bevoegdheid hebben ook statenleden voor benoeming aan het IPO voor te dragen, maar dat dat nauwelijks gebeurt. Dat hangt wellicht samen met het tijdsbeslag dat het lidmaatschap legt op de leden, ook overdag, waardoor dat veelal bezwaarlijk met een gewone baan te combineren is.

Verder bericht de heer Dijkma dat volgens de voorstellen van de Europese Commissie de uitkering uit structuurfondsen ook voor ontwikkelde regio's zal worden voortgezet; het streven van het IPO is er uitdrukkelijk op gericht om, binnen de uitgangspunten van de Commissie, zoveel mogelijk geld uit die fondsen voor de provincies beschikbaar te houden. Provincies en gemeenten trekken daarbij samen op. Het IPO streeft naar een adequaat Nederlands regionaal beleid, met inzet van Europese middelen, of met een vergelijkbare inzet van Nederlandse middelen, ook na de aanstaande toewijzingsperiode voor de structuurfondsen, die loopt van 2007 tot 2013.

Bovendien speelt in de IPO-portefeuille Europa de deelname aan BNC-(Beoordeling Nieuwe Commissievoorstellen-)procedure een belangrijke rol. Daarbij wordt in een vroeg stadium beoordeeld of een voorgenomen Commissievoorstel gevolgen heeft voor de provincies. Het is vervolgens aan de individuele provincies zelf om naar aanleiding van deze analyse initiatief te nemen. Dan kan al dan niet in IPO-verband, bijvoorbeeld vaktechnisch via de adviescommissie op het betreffende beleidsterrein. Tijdig anticiperen is hierbij noodzaak voor een inhoudelijke inbreng. Het ontwerp voor een Europees grondwettelijk verdrag voorziet overigens in een formele "ex-ante-reactie" van het parlement, dat voornemens van de Commissie kan toetsen aan de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit.

Over het Huis van de Nederlandse Provincies licht de heer Dijkma toe dat het bestuur van het "Huis" en de IPO-adviescommissie Europa weliswaar één zijn, maar dat het Belgisch

Agenda- punt	Onderwerp
-----------------	-----------

rechtspersonenrecht nu eenmaal een separaat bestuur van een stichting eist. De lobby van het "Huis" blijkt in de praktijk effectief. Het artikel in Binnenlands Bestuur was gebaseerd op een steekproef die voor meer dan 90% bestond uit gemeentelijke respondenten. Het IPO en het HNP konden zich in de daarop gebaseerde analyse beslist niet herkennen.

Over de opmerkingen over de grensoverschrijdende samenwerking wijst de heer Dijk op het programma Interreg. Het Interreg-programma voorziet in financiële steun van de EU voor samenwerking op verschillende beleidsterreinen (bijvoorbeeld water) tussen regio's in aan elkaar grenzende landen. Hij bevestigt dat Europa in de grensregio's dichter bij de burgers staat.

De heer Dijk sluit zijn antwoord af met de toezegging dat de algemene vergadering steeds op de hoogte gehouden wordt van de stappen van het IPO op het Europa-dossier.

De voorzitter stelt voor dat de algemene vergadering over een jaar de voortgang op de in het voorliggende stuk aangewezen prioriteiten beoordeelt.

De voorzitter stelt vast dat de vergadering met dit voorstel en met het voorliggende voorstel instemt.

Besluit:

De algemene vergadering:

1. wisselt van gedachten inzake de voortgang van het Europabeleid van het IPO-bestuur, zoals weergegeven onder 'Samenvatting' in de voorliggende notitie "Europa, de provincies en het IPO"; en
2. besluit om de voortgang op de in de notitie aangewezen prioriteiten in haar vergadering op 23 juni 2005 te bespreken.

b. Rapport Commissie-Dijkstal
(36017/2004)

De heer Verlaan (Gelderland) wijst op het belang van dit rapport en vraagt aandacht voor de onevenredige vertegenwoordiging van maatschappelijke geledingen in gemeenteraden en provinciale staten. Mensen uit het bedrijfsleven en uit leeftijdscategorieën van mensen die gebruikelijk moeten investeren in hun loopbaan ontbreken. Dat heeft te maken met de inkomensderving bij minder werken t.b.v. het raads- of statenlidmaatschap. De vergoeding staat daartoe niet in verhouding.

De heer Kloosterman (Fryslân) wijst er op dat het dualisme vooral een hogere werkdruk oplevert; daar zou een hogere vergoeding tegenover moeten staan. Ook zou er aandacht moeten zijn voor pensioenvoorziening voor statenleden.

Mevrouw Mansveld steunt dit en stelt voor dat provincies op dit punt gezamenlijk optrekken. Goede facilitering, vrijstellingsregeling en zwangerschapsverlof zijn bovendien te bepleiten.

De heer De Vries sluit zich daarbij aan.

De heer Huils overweegt dat de werkdruk per provincie verschilt en dat dus de wedde ook zou moeten verschillen. Mevrouw Mansveld en de heer Kloosterman spreken dit tegen.

De heer Veenstra (Drenthe) wijst er op dat een discussie over rechtspositie vooral voor de toekomstige statenleden van belang is. Er zou een uniforme wachtgeldregeling moeten komen.

De heer Leyten (Flevoland) vindt het rapport Dijkstal teleurstellend, omdat het geen aanbevelingen doet tot verhoging van het salaris voor statenleden. En dit, terwijl de

Agenda- punt	Onderwerp
-----------------	-----------

provincies en daarmee de staten juist steeds meer taken krijgen. Hij ziet geen verschil in werkdruk tussen de grote en kleine provincies. Hij roept het bestuur op om het belang van de statenleden in zijn brief aan de minister van BZK krachtig naar voren te brengen.

De heer Von Meijenfeldt vraagt ook om een snelle en scherpe reactie van het IPO-bestuur. Hij pleit wel voor onderscheid in vergoeding per provincie. Maar niet voor een uniforme pensioenregeling; wel voor een uniforme wachtgeldregeling.

De voorzitter stelt vast dat onderwerpen als werkbelasting, vergoeding, betaald zwangerschapsverlof en wachtgeld alle de aandacht van de algemene vergadering hebben. Met verwijzing naar de eigenstandige taak van de volksvertegenwoordiging in het dualisme stelt hij voor dat de algemene vergadering uit haar midden een commissie vormt die een inhoudelijk standpunt en de lobby daarvoor voorbereidt. Dat statenleden die lobby vervolgens zelf uitvoeren versterkt de boodschap. De voorzitter stelt voor dat de agendacommissie hiertoe een voorstel doet in de algemene vergadering op 16 september a.s. De voorzitter stelt vast dat de algemene vergadering instemt met het voorstel, inclusief zijn voorstel tot vorming van een commissie uit de algemene vergadering zelf.

Besluit:

De algemene vergadering

1. neemt kennis van en bespreekt de notitie van het IPO-secretariaat inzake het rapport "Over dienen en verdienen" van de Commissie Dijkstal en bespreekt de uitkomsten van de eerste gedachtewisseling van het bestuur van het IPO daarover voor wat betreft de rechtspositie van statenleden; en
2. besluit uit haar midden een commissie te vormen die namens de Nederlandse statenleden de lobby ten behoeve van de rechtspositie van statenleden inhoudelijk voorbereidt en eventueel uitvoert, inclusief het innemen van een standpunt, een en ander op voorstel van de agendacommissie.

10. Rondvraag

Er wordt geen gebruik gemaakt van de rondvraag.

11. Sluiting

Aan het Bestuur van de Vereniging
Interprovinciaal Overleg (IPO)
Postbus 16107
2500 BC DEN HAAG

INTERPROVINCIAAL OVERLEG

= 1 APR. 2004

167/04 J. Kastercum

Datum

29 maart 2004

Behandeld door

R.A.D. Knoester

Ons kenmerk

040830 VKL-5811193

Onderwerp

Accountantsverklaring jaarrekening 2003

Uw kenmerk

Geacht bestuur,

Hierbij ontvangt u onze accountantsverklaring bij de jaarrekening 2003 van uw vereniging. Bij overname van deze verklaring in uw jaarrekening verzoeken wij u de indeling en tekst aan te houden zoals opgenomen in bijlage 2 (ongetekende versie van de verklaring). Wij verzoeken u voorts, alvorens u tot publicatie overgaat, de definitieve jaarrekening en de gezamenlijk daarmee openbaar te maken stukken aan ons ter beoordeling voor te leggen.

Over onze overige bevindingen naar aanleiding van de controle van de jaarrekening zullen wij u op korte termijn verslag uitbrengen.

Hoogachtend,

Deloitte Accountants
voor deze:

drs. R.D.H. Killeen RA MGA

Bijlagen: Accountantsverklaringen.

Datum

29 maart 2004

Behandeld door

R.A.D. Knoester

Kenmerk

040830 VKL-5811193

Accountantsverklaring

Opdracht

Wij hebben de jaarrekening 2003 van de Vereniging Interprovinciaal Overleg (IPO) te Den Haag gecontroleerd. De jaarrekening is opgesteld onder verantwoordelijkheid van het bestuur van de vereniging. Het is onze verantwoordelijkheid een accountantsverklaring inzake de jaarrekening te verstrekken.

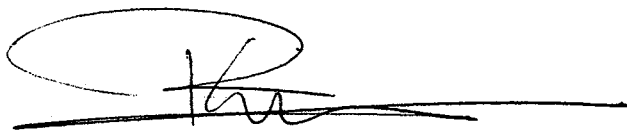
Werkzaamheden

Onze controle is verricht overeenkomstig in Nederland algemeen aanvaarde richtlijnen met betrekking tot controleopdrachten. Volgens deze richtlijnen dient onze controle zodanig te worden gepland en uitgevoerd, dat een redelijke mate van zekerheid wordt verkregen dat de jaarrekening geen onjuistheden van materieel belang bevat. Een controle omvat onder meer een onderzoek door middel van deelwaarnemingen van informatie ter onderbouwing van de bedragen en de toelichtingen in de jaarrekening. Tevens omvat een controle een beoordeling van de grondslagen voor financiële verslaggeving die bij het opmaken van de jaarrekening zijn toegepast en van belangrijke schattingen die de leiding van de huishouding daarbij heeft gemaakt, alsmede een evaluatie van het algehele beeld van de jaarrekening. Wij zijn van mening dat onze controle een deugdelijke grondslag vormt voor ons oordeel.

Oordeel

Wij zijn van oordeel dat de jaarrekening een getrouw beeld geeft van de grootte en de samenstelling van het vermogen op 31 december 2003 en van het resultaat over 2003 in overeenstemming met in Nederland algemeen aanvaarde grondslagen voor financiële verslaggeving.

Deloitte Accountants
voor deze:

drs. R.D.H. Killeen RA MGA

Bijlage 2

Accountantsverklaring

Opdracht

Wij hebben de jaarrekening 2003 van de Vereniging Interprovinciaal Overleg (IPO) te Den Haag gecontroleerd. De jaarrekening is opgesteld onder verantwoordelijkheid van het bestuur van de vereniging. Het is onze verantwoordelijkheid een accountantsverklaring inzake de jaarrekening te verstrekken.

Werkzaamheden

Onze controle is verricht overeenkomstig in Nederland algemeen aanvaarde richtlijnen met betrekking tot controleopdrachten. Volgens deze richtlijnen dient onze controle zodanig te worden gepland en uitgevoerd, dat een redelijke mate van zekerheid wordt verkregen dat de jaarrekening geen onjuistheden van materieel belang bevat. Een controle omvat onder meer een onderzoek door middel van deelwaarnemingen van informatie ter onderbouwing van de bedragen en de toelichtingen in de jaarrekening. Tevens omvat een controle een beoordeling van de grondslagen voor financiële verslaggeving die bij het opmaken van de jaarrekening zijn toegepast en van belangrijke schattingen die de leiding van de huishouding daarbij heeft gemaakt, alsmede een evaluatie van het algehele beeld van de jaarrekening. Wij zijn van mening dat onze controle een deugdelijke grondslag vormt voor ons oordeel.

Oordeel

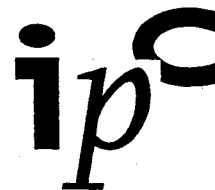
Wij zijn van oordeel dat de jaarrekening een getrouw beeld geeft van de grootte en de samenstelling van het vermogen op 31 december 2003 en van het resultaat over 2003 in overeenstemming met in Nederland algemeen aanvaarde grondslagen voor financiële verslaggeving.

Deloitte Accountants
voor deze: drs. R.D.H. Killeen RA MGA

Zoetermeer, 29 maart 2004.

Aan de voorzitter en de leden van de Vaste
commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport
van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Interprovinciaal Overleg

uw brief van

uw kenmerk

ons kenmerk
40085/2004

datum
16-06-2004

onderwerp:
Nieuwe wet op de Ambulancezorg

Geachte mevrouw, geachte heer,

Op 14 juni 2004 heeft minister Hoogervorst van Volksgezondheid, Welzijn en Sport gemeld zijn nieuwe Wet op de ambulancezorg naar de Raad van State te sturen. Eerder heeft de minister u zijn reactie op het referentiekader spreiding en beschikbaarheid ambulancezorg toegezonden (3 mei 2004), alsook zijn reactie op het rapport "Acute zorg" van de Raad voor de Volksgezondheid en Zorg (5 april 2005). Ons inziens geeft het landelijk referentiekader geen aanleiding tot een wijziging van de Wet Ambulancevervoer. Knelpunten dienen volgens de provincies te worden opgelost via enerzijds extra middelen voor de beschikbaarheid aan ambulancepersoneel en anderzijds via creatieve oplossingen binnen de keten van de acute zorg. Het bevreemdt ons dat de minister met de toezending van zijn wet niet heeft gewacht op het advies van de Raad voor Openbaar bestuur (Rob) en de Raad voor Volksgezondheid en Zorg (RVZ), over de positie van het GHOR-bestuur in onder meer de ambulancezorg. Hierin worden uitspraken verwacht over private dan wel publieke aansturing van de geïntegreerde meldkamer van politie, brandweer en ambulances, met het oog op acute hulpverlening bij grote rampen en ongelukken. De burger mag inzake sturing van de ambulancezorg niet op afstand worden gezet. De regie in de ambulancezorg behoort, conform de motie Buijs van (nr. 29) van 3 april 2002, in handen van het provinciaal bestuur te worden gelegd.

Het referentiekader

Uit het door minister Hoogervorst naar de Tweede Kamer gestuurde referentiekader blijkt dat de knelpunten in de ambulancezorg met name kunnen worden opgelost door het vergroten van de beschikbaarheid aan ambulances en personeel. De vigerende spreiding van ambulancestandplaatsen is geen belangrijke factor bij overschrijdingen in de aanrijtijden van ambulances.

Volgens het referentiekader zijn er in de eerste plaats 4 nieuwe standplaatsen nodig en moeten er 10 worden verplaatst. Dat is slechts 7% van de 195 standplaatsen en deze ingreep leidt niet per definitie tot een verbetering. Eerder hebben wij bij de minister aangegeven dat de voorgestelde aanpassingen in veel

regio's het bereik van de ambulancezorg geweld aan zal doen. Op basis van landelijke parameters kan immers geen regionaal maatwerk worden geleverd (bijlage I). Het nader antwoord van de minister op onze vragen schept helaas niet meer duidelijkheid (bijlage II). Wij zijn van mening dat eerst de knelpunten moeten worden opgepakt met de extra middelen en oplossingen moeten worden gerealiseerd binnen de keten van acute zorg.

Ambulancezorg, een zaak van integrale afwegingen

De provincies onderschrijven het rapport 'Acute Zorg' van de RVZ, waarin wordt gesteld dat knelpunten in de ambulancezorg moeten worden opgelost binnen de keten van acute zorg, dus samen met de spreiding en beschikbaarheid aan huisartsenposten, afdelingen spoedeisende hulp in (kleine) ziekenhuizen en (regionale) traumacentra. Hiervoor heeft de minister aangegeven dat er op regionaal niveau niet-vrijblijvende sluitende afspraken moeten worden gemaakt met alle relevante partijen over het acute zorgaanbod. De RVZ heeft aangegeven hiervoor een taak voor de provinciale overheid te zien. Provincies zien die taak ook. Zowel de minister als verzekeraars hebben zich weinig gelegen laten liggen aan visie- en regievorming in de eerstelijnszorg, waardoor er grote verschillen zijn ontstaan in kwaliteit en beschikbaarheid van zorg in acute noodgevallen.

De provincies juichen toe dat de minister in antwoord op de motie Arib (3 juni 2004, 29247 nr. 15) eindelijk komt met een visie op de eerstelijnszorg. Wanneer het rijk hiervoor de kaders stelt, kunnen provincies daarbinnen met uitvoerende partijen regionaal maatwerk leveren. Provincies hebben in deze sector al laten zien zowel organisatorisch (zie referentiekader) als op in financieel opzicht (bijvoorbeeld de voorfinanciering van ambulancezorg door de provincie Noord-Brabant) hun verantwoordelijkheid nemen. Vanuit hun rol in de rampenbestrijding zijn provincies de bestuurslaag bij uitstek om samenhang tussen GHOR en het reguliere ambulancevervoer te garanderen. Hierbij willen de provincies een integraal beleid voeren, door de link te leggen met hun verantwoordelijkheden voor wonen, werken en vervoer. Pas als dit goed geregeld is, zou moeten worden gekeken naar een nieuwe wettelijke verankering van de ambulancezorg.

Decentraal wat kan, centraal wat moet

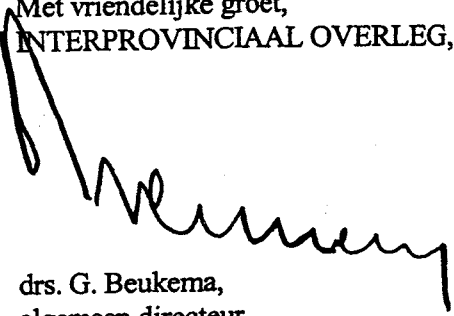
Het verbaast ons dat in tijden dat het kabinet zijn best doet het bestuur en burger weer dichter bij elkaar te brengen (decentraal wat kan, centraal wat moet), de burger inzake invloed op zijn ambulancezorg op afstand wordt gezet. De voorgestelde wet roept een ingewikkeld systeem in het leven van door de minister te verlenen concessies en adviezen van verzekeraars. Waar kunnen burgers straks nog terecht met hun vragen en klachten over de ambulancezorg in hun leefomgeving? Door afwezigheid van marktwerking kunnen zij niet stemmen met de voeten (veranderen van verzekeraar) en kunnen ze ook niet terecht bij gemeenten of provincies. Van Roodeschool tot Vaals kunnen burgers na gedane zaken nog wel reclameren bij de Tweede Kamer, die de minister in zijn vergunningverlening controleert. Dat problemen in de acute zorg opgeld gaan doen in met name kwetsbare gebieden (landelijk gebied, achterstandswijken van grote steden), leidt geen twijfel. Wanneer zorgverzekeraars elkaar daadwerkelijk volgens de wens van minister Hoogervorst gaan beconcurreren is het de vraag of zij wel bereid zullen zijn strategische informatie over het zorgaanbod met elkaar te delen om een regiefunctie in een nichemarkt als de acute zorg op te pakken. Waarom investeren in kostbare acute zorg voor relatief weinig mensen met gebrekkige inkoopmacht die mogelijk bij concurrenten premie betalen? De slechte bereikbaarheid van acute zorg in kwetsbare gebieden zal hierdoor alleen maar toenemen. Hieraan kan alleen tegenwicht worden geboden als de regie in handen wordt gelegd van een instantie die voor alle burgers verantwoordelijk en aanspreekbaar is op het voor deze problematiek relevante regionale niveau.

Kortom, eerst acute knelpunten oppakken, dan structurele oplossingen creëren binnen het kader van de acute zorg om daarna de ambulancezorg in een definitief wettelijk kader te gieten.

Ons voorstel:

- Realiseren van een bereikbaarheid van 97%;
- eerst acute knelpunten in de ambulancezorg oplossen met extra middelen (18+12 miljoen);
- provincies de verantwoordelijkheid geven voor het maken van sluitende, niet-vrijblijvende afspraken met betrokken partijen over het integraal aanbod acute zorg op regionaal niveau, in lijn met het advies van de Raad voor Volksgezondheid en Zorg;
- rekenschap geven aan advies Rob en RVZ van juli 2004 over positionering GHOR-bestuur;
- handhaving kabinetscredo: centraal wat moet, decentraal wat kan; en
- in geval van handhaven sectorale wetgeving, dan regie en financiering ambulancezorg in handen leggen van provinciaal bestuur.

Met vriendelijke groet,
INTERPROVINCIAAL OVERLEG,

drs. G. Beukema,
algemeen directeur.

BYLAGE I

Muzenstraat 61
Postbus 16107
2500 BC Den Haag
telefoon (070) 888 12 12
fax (070) 888 12 80

R. v. Herk

Aan de heer drs. J.F. Hoogervorst
minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
Postbus 20350
2500 EJ DEN HAAG

Interprovinciaal Overleg

ip

uw brief van
6 februari 2004

uw kenmerk
CZ/EZ-2454892

ons kenmerk
40028/04

datum
11-03-2004

onderwerp:
Landelijk referentiekader spreiding in beschikbaarheid ambulancezorg

Geachte heer Hoogervorst,

In een schrijven van 6 februari 2004 heeft uw departement het Interprovinciaal Overleg (IPO) gevraagd te reageren op het concept Landelijk Referentiekader Spreiding en Beschikbaarheid. Uw veronderstelling bij het opstellen van het Landelijk Spreidingskader was, zoals verwoord in uw brief aan de Tweede Kamer van 10 oktober 2003, dat de overschrijdingen in aanrijdtijden van ambulances met name werden veroorzaakt door ondoelmatige spreiding van standplaatsen. Om deze reden wilde u de spreidingstaken/concessieverlening van provincies reconcentreren en met de status van zwaarwegend advies bij verzekeraars neerleggen. Hierin verschilt u van mening met de Tweede Kamer, die zich met de motie Buijs heeft uitgesproken voor het handhaven van deze taak bij de provincies. Verder hebben wij bij herhaling aangegeven, laatstelijk per brief van 10 november 2003, dat overschrijdingen in aanrijdtijden met name worden veroorzaakt door een tekort aan ambulances en beschikbaar personeel. Binnen dit kader reageren wij op het voorliggende concept Landelijk Referentiekader.

Landelijke beschikbaarheid en spreiding

Allereerst zijn de provincies verheugd met uw besluit diverse knelpunten in de ambulancevoorziening, zoals bijvoorbeeld in Noord-Brabant, nu daadwerkelijk aan te pakken door voor 18 miljoen euro 30 extra ambulances met personeel structureel ter beschikking te stellen (VWS-persbericht, 12 februari 2004). Diverse regio's zullen hiermee beter worden bediend. Indien noodzakelijk bent u tot ons genoegzaam ook bereid - in lijn met de motie (nr. 136) Buijs - boven de 18 miljoen nog eens maximaal 12 miljoen euro extra ter beschikking te stellen. Hiermee geeft u invulling aan het RIVM-rapport "Ambulances binnen bereik" van januari 2004. De provincie/regiogrensoverschrijdende aanpak van het Landelijk Referentiekader juichen wij toe. Tegelijkertijd constateren wij dat voor een verbetering van de bereikbaarheid met 2%, tezamen met maximaal € 30 miljoen, slechts 10 standplaatsen moeten worden verplaatst en 4 nieuwe dienen te worden ingericht (7% van het totaal). Over de financiering van verplaatsing en inrichting van nieuwe standplaatsen wordt evenwel met geen woord gerept.

Inlichtingen bij : dr. R. van Herk
Doorkiesnummer : 070 - 888 12 49
Bijlagen : geen

Wij betreuren dat u slechts streeft naar 95% bereikbaarheid, in plaats van de tenminste 97% waarvoor zowel de Tweede Kamer als de provincies hebben gepleit en waarop veel provincies het eigen beleid met inzet van middelen hebben afgestemd. Indien u het concept Referentiekader ongewijzigd laat, accepteert u dat diverse slecht bereikbare regio's dit ook blijven. Ook zijn wij teleurgesteld dat u geen bereikbaarheidsnorm stelt, maar slechts een vuistregel aanreikt. Hierbij dient u er ook rekening mee te houden dat het vigerende bereikbaarheidspercentage van 93% mede wordt behaald dankzij incidentele subsidies van provincies en gemeenten.

Wanneer u het Landelijk Referentiekader per 1 januari 2005 zou gaan gebruiken voor het toedelen van budgetten aan de regio's, dan zullen er in tegenstelling tot wat u in uw persbericht stelt, wel degelijk regio's aan bereikbaarheid inboeten. Bovendien is hierbij sprake van aanbodsturing, hetgeen haaks staat op de met gereguleerde marktwerking nagestreefde vraagsturing. Gegeven de kwaliteit van provinciale spreidingsplannen (slechts 7% van de standplaatsen zouden conform referentiekader moeten worden verplaatst, terwijl ook dat veelal geen verbetering voor de bestaande situatie betekent), is sturing door verzekeraars geen garantie op verbetering. Het is hierom onverantwoord het Landelijk Referentiekader daadwerkelijk als verdeelsleutel te gaan gebruiken.

Regionale uitwerking Landelijk Referentiekader

Om de bereikbaarheid van burgers voor ambulances met 2% te kunnen verhogen, is maatwerk een groot goed. Hier schiet het Landelijk Referentiekader zijn doel voorbij, omdat:

1. het gebaseerd is op gemiddelde scores op landelijke parameters die ongevoelig zijn voor grote varianties in bereikbaarheid op regionaal niveau;
2. het kader is gebaseerd op historische cijfers uit 2001;
3. sommige regio's aan bereikbaarheid verliezen en omdat het kader innovatie frustreert;
4. geen rekening wordt gehouden met waar mensen werken, recreëren en zich vervoeren;
5. geen rekening wordt gehouden met de opschaling van vereisten voor geneeskundige hulp bij grootschalige ongevallen en rampen (GHOR).

Ad 1. Omdat het kader een model is dat op landelijke schaal rekent met gemiddelden, blijven gebieden in regio's met de slechtste bereikbaarheid buiten beeld. Bovendien kan de bereikbaarheid binnen een regio op lokaal niveau aanzienlijk verschillen. Hiermee schiet het kader per definitie tekort als verdeelmechanisme voor budgetten en verdient het te allen tijde nadere correctie op basis van uiteenlopende regionale werkelijkheden.

Ad 2. Aangezien het kader is gebaseerd op historische cijfers uit 2001, wordt regeren achteruitzien. De gemeente Almere bijvoorbeeld, is sindsdien gegroeid met 32.000 inwoners en bijbehorende infrastructuur. In Nijmegen speelt het kader niet in op de ontwikkeling van het Waalspronggebied. Provincies zijn bij het vaststellen van de benodigde beschikbaarheid en spreidingsplannen juist gewoon rekening te houden met toekomstige ontwikkelingen inzake woningbouw en infrastructurele werken. Hierbij komt dat sinds 2001 diverse spreidingsplannen door provincies zijn aangepast, ondanks tegenwerking bij de financiering door het departement, met het oog op de regiospecifieke toekomst. Het kader behoeft op dit punt actualisatie.

Ad 3. In tegenstelling tot wat de minister in zijn persbericht stelt, gaan diverse regio's er in Zuid-Holland en Noord-Holland (Noord) wel degelijk qua bereikbaarheid op achteruit. Dit betreft ook regio's die hun zaken op orde hadden gebracht met innovatief beleid zoals de inzet van motor- en hulpambulances (Haaglanden). Innovatie wordt hiermee bestraft en gefrustreerd in plaats van beloond.

Ad 4. Het kader gaat uit van grote woonconcentraties, maar vergeet zowel werk- en recreatieconcentraties als de aan- dan wel afwezigheid van infrastructuur (bijvoorbeeld het positioneren van standplaatsen ten opzichte van schaarse op- en afritten van met name rijkswegen, zoals de A4 in Noord-Holland). De regio Noord- en Oost-Gelderland krijgt ondanks vigerende overschrijdingen van aanrijdtijden, volgens het kader een flinke korting in paraatheid voor de kiezen, waarbij voorbij gegaan wordt aan het grote aantal mensen dat recreëert op de Veluwe en in de Achterhoek. Door geen rekening te houden met waar mensen werken, dienen volgens het kader zeven standplaatsen in Rijnmond te worden geschrapt (50 procent van de met het kader geplande verplaatsingen). Op de langgerekte Maasvlakte werken evenwel veel mensen, terwijl er

een groot risico op rampen en ongevallen van formaat bestaat. Het kader heeft op dit punt bijstelling.

- Ad 5. Het kader houdt geheel geen rekening met de opschaling van geneeskundige hulp bij ongevallen en rampen (GHOR). Het kader moet ook op dit punt ingrijpend worden herzien. In het verlengde hiervan moet helderheid worden geboden rondom de aansturing van de Centrale Post Ambulancevervoer. De positie en verantwoordelijkheden van het GHOR-bestuur, in relatie tot die van de meldkamers, moeten in evenwicht blijven, om preventief en in geval van nood daadkrachtig te kunnen optreden.

Ambulancezorg als integraal onderdeel van acute zorg op regionaal niveau

Nieuwe centraliserende sectorale wetgeving draagt ons inziens niet bij aan een oplossing voor knelpunten in de acute zorg op regionaal niveau. In lijn met het advies 'Acute Zorg' van de Raad voor de Volksgezondheid en Zorg, bezien wij ambulancezorg als onderdeel van een groter geheel aan voorzieningen. Juist in kwetsbare regio's waarin het zorgaanbod verschaalt, onder meer door het groeiend huisartsentekort, staat de aanrijdtijd van ambulances het meest onder druk. Oplossingen hiervoor kunnen alleen worden gevonden via een integrale en innovatieve ketenbenadering van kleine ziekenhuizen, huisartsenzorg en de ambulancevoorziening. Op verschillende onderdelen van de keten zijn provincies al actief, met name in die gebieden waar de acute zorg kwantitatief en kwalitatief onder druk staat. Aangezien (gereguleerde) marktwerking in de acute zorg veelal geen rol speelt en de beschikbaarheid hiervan (als zijnde een recht voor iedere Nederlander) de provincies tot zorg is, worden wij gaarne tezamen met de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) betrokken bij de totstandkoming van integrale wetgeving voor acute zorg en afstemming voor GHOR.

Onder provinciale verantwoordelijkheid geen verslechtering van spreiding ambulancevervoer

Kortom, met de extra middelen pakt u tot ons genoeg het grootste probleem aan van de ambulancezorg, namelijk de beschikbaarheid en paraatheid van ambulances en personeel. Het concept Landelijk Spreidingskader voldoet echter niet als instrument voor toedeling van regionale budgetten. De bestaande spreidingsplannen geven geen aanleiding tot een wetswijziging. Waar de bereikbaarheid van ambulances in regio's geweld aan wordt gedaan, zullen de betrokken provincies hun vigerende spreidingsplannen niet aanpassen.

Een afschrift van deze brief sturen wij naar de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, de heer J.W. Remkes.

Hoogachtend,
INTERPROVINCIAAL OVERLEG,

J. Franssen,
voorzitter.

Bylage II

-18y3

Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Interprovinciaal Overleg
T.a.v. de heer J. Franssen, voorzitter
Postbus 16107
2500 BC DEN HAAG

INTERPROVINCIAAL OVERLEG

= 9 JUNI 2004

308/04 R.v. Heerh

Ons kenmerk
CZ/EZ 2487192
Onderwerp
Landelijk referentiekader spreiding en
beschikbaarheid

Inlichtingen bij
drs. M. Klee

Doorkiesnummer
070 - 3407265
Bijlage(n)

Den Haag
8 JUNI 2003
Uw brief

Geachte heer Franssen,

In aansluiting op mijn brief van 6 april 2004, kenmerk CZ/EZ- 2472250, doe ik u hierbij conform mijn toezegging in het bestuurlijk overleg van 13 april jl. met het IPO en BZK, een aanvullend antwoord toekomen op uw brief van 11 maart 2004 waarbij ik met name zal ingaan op de 5 aandachtspunten met betrekking tot de regionale uitwerking van het Landelijk Referentiekader.

Het Landelijk Referentiekader is gebaseerd op gemiddelde scores op landelijke parameters en op historische cijfers uit 2001

In het onderzoek ten behoeve van het rapport Ambulances binnen bereik is voor de eerste keer in Nederland een zo uitgebreide landelijke analyse van vervoerstromen gemaakt. De verzamelde gegevens uit 2001 zijn gebruikt voor het aanleggen van een landelijke databank met alle in 2001 geregistreerde ambulanceritten. Deze gegevens zijn toen als uitgangspunt genomen voor het berekenen van de benodigde ambulancecapaciteit en het analyseren van de vervoerstroom. Hiervoor was wel een intensieve bewerking van de gegevens noodzakelijk aangezien niet in alle regio's dezelfde definities en uitgangspunten in de registratie worden gehanteerd.

Tot op heden wordt binnen de ambulancesector op niet uniforme wijze gegevens verzameld en geregistreerd terwijl hier wel vanuit alle partijen behoefte aan is. Om dit te bewerkstelligen is in 2003 het "begrippenkader ambulancezorg" als startdocument vastgesteld. Het begrippenkader is de eerste stap op weg naar het totstandkomen van een systeem voor het op uniforme wijze landelijk registreren en beheren van gegevens. Daarnaast heb ik ter overbrugging zelf gegevens verzameld over 2003 middels een enquête die de RAV's hebben ontvangen. Halverwege 2004 sluiten de regio's aan op Ambunet. Als Ambunet is geïmplementeerd, de nieuwe wet van kracht is en de RAV's operationeel zijn geworden dan moet de informatieverzameling structureel worden ingebeld.

De berekening van de benodigde ambulancecapaciteit ten behoeve van het landelijk referentiekader is op dezelfde wijze gedaan als in het rapport Ambulances binnen bereik. De

Postbus 20350
2500 EJ DEN HAAG
Telefoon (070) 340 79 11
Fax (070) 340 78 34

Bezoekadres:
Parnassusplein 5
2511 VX DEN HAAG

Correspondentie uitsluitend
richten aan het postadres
met vermelding van de
datum en het kenmerk van
deze brief.

Internetadres:
www.minvws.nl

VWS

toerekening van het aantal ritten op basis van de gewijzigde standplaatsen heeft opnieuw plaatsgevonden, evenals het op basis daarvan vast te stellen aantal ambulances in mobiele paraatheid (minimale variant). Bij het opnieuw berekenen van de beschikbaarheid is het rekenmodel verder ontwikkeld en aangepast. Ook is geactualiseerd op recente gebiedswijzigingen.

Het is de bedoeling dat het landelijk referentiekader structureel wordt beheerd en om de zoveel jaar geactualiseerd.

Sommige regio's verliezen aan bereikbaarheid en het referentiekader frustreert innovatie

Het referentiekader vormt de basis voor het bepalen van het regionale budget, de grondslag voor dit budget is daarmee voor alle regio's gelijk. Dat wil zeggen dat ongeacht de regio, de 15 minutengrens het streven is. Voor de verdeling van middelen is het spreidingspercentage niet relevant; de verdeling vindt plaats op basis van beschikbare auto's en niet op basis van standplaatsten. De drie regio's die geen extra middelen krijgen, scoren al heel hoog met het percentage bereikbaarheid.

Binnen elke regio kunnen zorgaanbieders en zorgverzekeraars tot een nadere verfijning en uitwerking van het referentiekader komen op basis van hun expertise en netwerk in de regio. De doelmatigheid van de afspraken is dus bepalend voor de kwaliteit van de zorg die een RAV kan regelen.

In de nieuwe wet Ambulancezorg houd ik de mogelijkheid open dat er gedifferentieerde vormen van zorg worden geleverd door de RAV. Ik verwacht dat het overleg tussen zorgverzekeraars en RAV leidt tot de keuze van de meest doelmatige vorm van zorg (binnen gestelde kwaliteitseisen) voor elk deel binnen het gebied. Met name in dun- en dichtbevolkte gebieden kan dit leiden tot de keuze voor alternatieve werkwijzen als bijvoorbeeld inzet van motorambulances.

Het referentiekader houdt geen rekening met werk- en recreatieconcentraties

Er is geen rekening gehouden met bepaalde specifieke regionale kenmerken, zoals toeristenstromen of grote werkconcentraties. Daarvoor moet ook regionaal maatwerk worden geleverd. De minister van VWS bepaalt niet waar de standplaatsen moeten komen of hoeveel, maar het budget gaat uit van een doelmatige indeling. De regio is vrij in de plaatsbepaling van standplaatsen.

Enerzijds kan een regio onderzoeken of dergelijke kenmerken tot een andere zorgvraag leiden (er is geen onderzoek dat kan aantonen dat een extra aantal vakantiegasten in de zomermaanden leidt tot meer spoedritten voor de ambulances). Anderzijds laat een landelijk plan wel degelijk regionaal maatwerk toe. Zoals ik reeds hierboven heb aangegeven is het aan het lokale overleg tussen regionale zorgverzekeraars en regionale ambulancevoorzieningen (i.o.) om op basis van het referentiekader tot afspraken te komen over de exacte regionale invulling.

Het referentiekader houdt geen rekening met de opschaling van vereisten voor GHOR

In het kader van de rampenbestrijding wordt van elke discipline (brandweer, politie, ambulancedienst) verwacht dat zij in een organisatieplan beschrijven welke inzet zij plegen bij een ramp. Het GHOR-bestuur ziet erop toe dat een organisatieplan vastgesteld wordt waarbij de RAV aangeeft welke capaciteit zij kan inzetten bij de rampenbestrijding en de voorbereiding hierop.

De hulpverlening bij rampen en zware ongevallen wordt uitgevoerd door de diensten die ook de dagelijkse hulp verlenen. Voor de geneeskundige hulpverlening bij grootschalige ongevallen en rampen betekent dit dat de diensten die betrokken zijn bij de dagelijkse SMH,

VTF's

ook ingezet worden bij de GHOR. De dagelijkse SMH moet moeiteloos kunnen opschalen tot een goed georganiseerde GHOR. Dit betekent dat de verantwoordelijkheid van het openbaar bestuur voor de voorbereiding van de geneeskundige hulpverlening bij grootschalige ongevallen en rampen zich ook uitstrekt tot de coördinatie van de voorbereiding van de SMH op de GHOR.

Daarnaast dient de geneeskundige hulpverlening bij grootschalige ongevallen en rampen goed te worden afgestemd op de taken van de anderen bij de bestrijding van een ramp of zwaar ongeval betrokken diensten, zoals de politie en de brandweer. Bovenstaande taken worden in de Wet GHOR expliciet aan de RGF opgedragen.

Net zomin als het GHOR-bestuur zeggenschap heeft over de rest van de keten van acute zorg (traumacentra en huisartsen) heeft het dat ook niet over de ambulancezorg. Wel moet de ambulancezorg kwalitatief en kwantitatief (wagens + meldkamer) voldoende zijn zodat men is voorbereid op grootschalige rampen en er effectief opgeschaald kan worden.

Ambulancezorg als integraal onderdeel van acute zorg

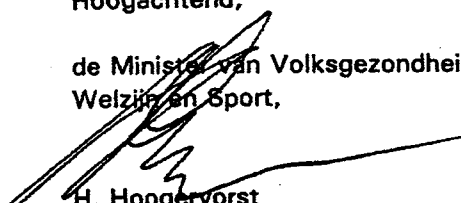
Bij brief van 10 oktober 2003 heb ik de Tweede Kamer geïnformeerd over mijn visie op de acute zorg. Deze brief was het kader voor de beleidsbrieven "Bereikbare ziekenhuis" (d.d. 26 september 2003) en de "Ambulancezorg" (d.d. 10 oktober 2003).

De acute zorg kan in zeer veel gevallen gezien worden als een keten van zorgverleners. Een kwalitatief goede acute zorgverlening vereist naast een goed functioneren van de afzonderlijke schakels ook een goede afstemming tussen de schakels.

Hopend u hiermee van een bevredigend antwoord te hebben voorzien.

Hoogachtend,

de Minister van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport,

H. Hoogervorst

Interprovinciale monitor BTW- compensatiefonds

Resultaten 2003

J. van Zalk-Attema, provincie Fryslân
3 juni 2004

Inhoudsopgave Interprovinciale Monitor BCF

1	Inleiding	3
2	Samenvatting resultaten	5
3	Aanbevelingen	11
4	Resultaten declaratie	12
5	Samenwerkingsverbanden en BTW-compensatiefonds	21
6	Budgettaire verwerking BTW in oude activa	25
7	Doeluitkeringen en subsidies	27
8	Overige aandachtspunten rond het BTW-compensatiefonds	28
9	Rijksmonitoring van het BTW-compensatiefonds	29
10	Bijlagen	31

1 Inleiding

Bij de invoering van het BTW-compensatiefonds is van Rijksweg toegezegd een monitor in te stellen. In IPO-verband hebben de provincies aangegeven zelf ook behoefte te hebben aan deze monitoring. Niet alleen gaat het dan om uitwisseling van informatie over de manier waarop het BTW-compensatiefonds in de begroting en rekening is verwerkt, maar ook is het van belang om gegevens uit te wisselen over de praktische gevolgen van het BCF voor bijvoorbeeld de begroting, rekening, subsidieverstreking of besteding doeluitkeringen. De IPO-BOAG Financiën heeft daarom in het voorjaar van 2003 een werkgroep gevormd dat o.a. tot taak heeft vorm te geven aan de eigen, provinciale monitoring van het BTW-Compensatiefonds. De werkgroep heeft diverse notities ter behandeling toegezonden aan de IPO-BOAG Financiën. Een voorbeeld daarvan is een verzoek aan het ministerie van Financiën om het tijdstip waarop de declaratie over het laatste jaar moest worden ingediend uit te stellen tot 1 april van het daarop volgende jaar.

In juni 2003 verscheen de eerste Interprovinciale Monitor. In deze rapportage, waarin de gegevens van alle provincies konden worden opgenomen, is vooral ingegaan op de manier waarop het BTW-compensatiefonds in de begroting is verwerkt. Daarnaast is aandacht besteed aan de oude-activa-problematiek. Uit deze eerste rapportage bleek bovendien dat de provincies verschillend omgingen met de vraag of compensabele BTW bij subsidieaanvragen kon worden mee gesubsidieerd.

Vrij snel werd al duidelijk dat de invoering van het BTW-compensatiefonds complexer is dan men in eerste instantie had aangenomen. Aanleiding voor de werkgroep om het initiatief te nemen tot een in IPO-verband te houden seminar BTW- Infrastructuur, waarbij systematisch is ingegaan op de diverse vraagstukken rond de (gezamenlijke) aanleg van infrastructuur.

In deze tweede interprovinciale Monitor BTW-compensatiefonds zijn de resultaten verwerkt van het eerste jaar BTW-compensatiefonds. Het gaat hier vooral om een financiële rapportage. Dit is belangrijk omdat de uitname uit het provinciefonds 2004 en volgende jaren in principe zal worden gebaseerd op de over 2003 ingediende declaraties. Een aantal jaren nadat het wetsvoorstel in werking is getreden zal de wet op het BTW-compensatiefonds vervolgens worden geëvalueerd op zijn werking in de praktijk. Daarbij zal nadrukkelijk aandacht worden besteed aan de praktische uitvoering. Daarom is in deze monitor hier en daar ook ingegaan op de uitvoeringspraktijk zoals de provincies die tot op heden ervaren, zodat bij de evaluatie ook van deze informatie gebruik kan worden gemaakt. Een belangrijke constatering daarbij is, dat het in de dagelijkse praktijk nagenoeg onmogelijk is om op 31 januari correcte declaraties voor het gehele voorafgaande dienstjaar aan te leveren. De meeste provincies hebben daarom dankbaar gebruik gemaakt van het uitstel tot 31 maart.

Opbouw tweede interprovinciale monitor BCF

Hoofdstuk 2 bevat een samenvatting van de ervaringen die de provincies in het afgelopen jaar hebben opgedaan met het BTW-compensatiefonds. Het accent ligt hierbij in eerste instantie op de financiële resultaten. In hoofdstuk 3 worden vervolgens de aanbevelingen gepresenteerd. Deze aanbevelingen zijn vooral geënt op de provinciale praktijk van het afgelopen jaar. Deze hoofdstukken kunnen overigens zelfstandig worden gelezen, zodat men zich snel een oordeel kan vormen over de gang van zaken tot dusver.

In hoofdstuk 4 zijn aan de hand van het declaratieformulier meer gedetailleerd de financiële resultaten gepresenteerd van het eerste jaar BTW-compensatiefonds. Hierbij is o.a. aandacht besteed aan de buitenlandse BTW, de verschillende voedingsbronnen, de vereveningsbijdrage en het beroep op de minimumuitkering. Hierdoor komt informatie beschikbaar om te beoordelen of de voorcalculatorische berekeningen redelijk correct waren opgesteld.

In de hoofdstukken 5, 6 en 7 is ingegaan op een aantal bijzondere onderwerpen rond het BTW-compensatiefonds. In hoofdstuk 5 is nauwkeuriger ingegaan op de fiscale typering van samenwerkingsverbanden. Met behulp van deze informatie kan deze voedingsbron meer gedetailleerd worden gevolgd. Vervolgens is in hoofdstuk 6 ingegaan op de problematiek van de BTW in de oude activa. Nagegaan wordt in hoeverre de door het Rijk geboden oplossingen ook voor de provincies toereikend zijn. De provincies zijn namelijk niet betrokken in het onderzoek dat het Rijk naar deze problematiek heeft laten verrichten.

In hoofdstuk 7 is slechts kort ingegaan op de werkwijze rond doeluitkeringen en subsidies. Reden hiervoor is dat het Rijk aan bureau Hordijk en Hordijk opdracht heeft gegeven tot een vooronderzoek naar deze materie. De resultaten worden in juni 2004 verwacht. Hoofdstuk 8 bevat een aantal onderwerpen die speciale aandacht vragen. Over een aantal van deze onderwerpen is overleg gevoerd met het ministerie van Financiën. In hoofdstuk 9 is vervolgens systematisch nagegaan in welke mate deze interprovinciale monitor ook dienstig kan zijn voor de van Rijkswege in te stellen monitor.

Deze rapportage is op 13 mei besproken in de IPO-BOAG Financiën. De resultaten zijn verwerkt in deze rapportage. Dit geldt ook voor de cijfermatige aanvullingen en correcties zoals die op 24 mei bij de werkgroep bekend waren. Deze aanvullingen en correcties hadden slechts een marginaal karakter, zodat de eerder getrokken conclusies niet behoeften te worden aangepast.

Eventuele suggesties tot aanvullingen of verbetering van deze rapportage zijn welkom. U kunt daarvoor contact opnemen met mevrouw J. van Zalk-Attema, telefonisch bereikbaar onder nummer 058-2925771.

Wergroep IPO-BCF

Den Haag, 3 juni 2004,

2 Samenvatting resultaten

Bij de invoering van het BTW-compensatiefonds is van Rijksweg toegezegd een monitor in te stellen. Het Rijk heeft tegenover de Tweede Kamer aangegeven de volgende zaken te zullen monitoren:

- Werkelijke omvang uitname gemeente- en provinciefonds.
- Omvang bijzondere voedingsbronnen (BTW-28, BTW-OV, BTW-GR)
- Duur onderbandbreedte, herverdeeleffect en hoogte vereveningsbijdrage.
- Algehele monitoring ontwikkeling BTW-compensatiefonds dit in verband met het onderhoud BTW-compensatiefonds
- Garantienorm voor het totaal aan inkomsten van gemeenten en provincies
- Evaluatie/administratieve lasten:

In IPO-verband hebben de provincies zelf ook aangegeven behoefte te hebben aan monitoring. Het gaat daarbij vooral om onderlinge uitwisseling van informatie. Op basis van de door de provincies verstrekte gegevens kunnen voor het eerste jaar BCF voorlopige conclusies worden getrokken. Deze conclusies zijn gebaseerd op de informatie zoals die per 20 april 2004 door de provincies beschikbaar is gesteld.

Opgaaf compensabele BTW

In 2003 is door de provincies in totaal ruim € 130 mln compensabele BTW gedeclareerd. Hierbij heeft in het 4^e kwartaal een opmerkelijke inhaalslag plaatsgevonden. Dit komt vooral doordat alle BTW die in 2003 op factuur aan de provincies in rekening is gebracht in deze declaratie moest worden verwerkt. Daarnaast zijn er nog een aantal bijzondere posten zoals BTW-Openbaar Vervoer, doorgeschoven BTW samenwerkingsverbanden etc. Hoewel de belastingdienst de termijn voor het indienen van de 4^e kwartaaldeclaratie heeft uitgesteld tot 31 maart 2003, zijn er in april/mei toch nog een aantal suppletieaangiftes ingediend. Waarschijnlijk volgen er meer, zo bleek uit de van de provincies verkregen informatie.

De gedeclareerde BTW wijkt hier en daar aanzienlijk af van de eerdere verwachtingen. Deze verschillen lopen op tot 50% hoger of lager dan de eigen schatting. Dit komt vooral doordat de BTW op investeringen lager uitvalt dan eerder werd aangenomen. Het kan dan gaan om een achterblijvend investeringsniveau. Waarschijnlijker is het echter dat de BTW-component in de investeringen vooraf niet juist is geschat en er bijvoorbeeld onvoldoende rekening is gehouden met zaken als grondaankopen, schadevergoedingen, uitvoering in eigen beheer, toegerekende bouwrente etc. Over deze onderdelen wordt immers geen BTW in rekening gebracht.

Het ziet er naar uit dat er op de kostenplaatsen meer BTW wordt gedeclareerd dan in eerste instantie werd opgegeven. Dit kan een indicatie zijn dat er meer personeel wordt ingeleend dan op begrotingsbasis werd aangenomen. Buitenlandse BTW is voor de provincies nauwelijks van belang. Het betreft ca 0,1 % van de declaratie.

Slechts een beperkt aantal provincies heeft de administratie zodanig ingericht dat de BTW eenvoudig naar herkomst kan worden gespecificeerd, zodat het slechts zeer voorlopige constatering betreft. Mogelijk dat op basis van de jaarrekening 2003 een meer nauwkeurige benadering kan worden verkregen. Dit is ook van belang voor de algehele monitoring van het BTW-compensatiefonds. Dit vraagt namelijk een evaluatie op basis van het in 2002 geactualiseerde CEBEON-onderzoek.

Beroep op minimumuitkering

De in IPO-verband gemaakte berekening voor de uitname provinciefonds is ruim 5% hoger dan de voorgedrukte uitname op het declaratieformulier zoals die door het ministerie is berekend. Naar de oorzaken van deze verschillen wordt nog verder onderzoek gedaan. Naar de verklaring van dit verschil wordt nog onderzoek gedaan. Een verklaring zou kunnen zijn dat de berekening in IPO-verband de uitname in 2004 betreft, terwijl de Belastingdienst voor de uitname prijspeil 2003 hanteert.

Zoals het er nu naar uitziet zal er over 2003 voor slechts € 0,4 mln een beroep zal worden gedaan op de vereveningsbijdrage. Ook indien de uitname uit het provinciefonds zou worden gebaseerd op de feitelijke declaraties 2003 zal de vereveningsbijdrage ad 4% toereikend zijn om het hogere beroep op de minimumuitkering te dekken. Op basis van deze berekening zou de vereveningsbijdrage vanaf 2004 voor de provincies kunnen vervallen en het restant 2003 aan de provincies kunnen worden gerestitueerd.

Beroep op minimumuitkering

stand 24 mei 2004

Provincies	Totaal	Verevening	Vordering (- verev.)	Beroep op minimum	Door belastingd. over te maken
Groningen	7.921.902	316.876	7.605.026		7.605.026
Fryslan	8.903.270	356.131	8.547.139		8.547.139
Drenthe	4.783.303	191.332	4.591.971	155.403	4.747.374
Overijssel	9.762.260	390.490	9.371.770		9.371.770
Gelderland	15.973.808	638.952	15.334.856		15.334.856
Utrecht	9.149.303	365.972	8.783.331		8.783.331
Noord-Holland	18.615.328	744.613	17.870.715		17.870.715
Zuid-Holland	22.058.468	882.339	21.176.129		21.176.129
Zeeland	6.209.674	248.387	5.961.287		5.961.287
Noord-Brabant	15.135.108	605.404	14.529.704		14.529.704
Limburg	6.844.982	273.799	6.571.183	243.171	6.814.354
Flevoland	4.820.440	192.818	4.627.622		4.627.622
Totaal	130.177.846	5.207.114	124.970.732	398.574	125.369.307

Bijzondere voedingsbronnen

Naast de uitname uit het gemeente- en provinciefonds kent het BTW-compensatiefonds de volgende voedingsbronnen:

1. De toevoegingen als gevolg van het intrekken van resolutie BTW-28
2. De BTW-opbrengsten als gevolg van het in beginsel BTW-plichtig worden van gemeenschappelijke regelingen.
3. De BTW-toevoegingen als gevolg van het vervallen van de regeling BTW-OV
4. De extra BTW-opbrengsten voor het Rijk door een stijging van de uitbestedingen en het inlenen van personeel.¹

¹ Zie ook brief van de minister van Financiën d.d 9 juli 2002, nr FIPO-1-71

De toevoegingen als gevolg van het intrekken van resolutie BTW-28 (grond exploitatie) zijn alleen voor gemeenten van belang. De extra BTW-opbrengsten voor het Rijk door een stijging van de uitbestedingen en het inlenen van personeel worden in principe door het Rijk gevolgd. Voor 2003 is deze groei voorcalculatorisch vastgesteld op 2%², nog te vermeerderen met de feitelijke autonome groei over 2003. Daarnaast zijn er nog andere voedingsbronnen aan te wijzen (Nazorg, prestaties aan samenwerkingsverbanden)

De bijzondere voedingsbronnen BTW Openbaar Vervoer en het BTW-plichtig worden van Samenwerkingsverbanden vertegenwoordigen voor de provincies uiteindelijk slechts een betrekkelijk gering bedrag. Voor het openbaar vervoer is dit tot dusver €2.335.000. Voor de Samenwerkingsverbanden € 4.632.000 In totaal dus € 6.967.000, dat is 5,4% van het gedeclareerde bedrag. Over deze voedingsbronnen kan aan de hand van de verkregen informatie het volgende worden opgemerkt:

Openbaar Vervoer

Slechts twee provincies hebben tot dusver een voorschot BTW- OV aangevraagd. Dit komt vooral doordat de fiscale situatie rond het Openbaar Vervoer meer dan een jaar na invoering van het BTW-compensatiefonds nog niet duidelijk is. Er is sprake van een verwarrende situatie, waarbij over de ene concessie de BTW dient te worden gedeclareerd bij het BTW-compensatiefonds en over de andere bij het ministerie van Verkeer en Waterstaat, dit afhankelijk van het oordeel van de behandelende inspecteur. Soms komt deze overigens tot de opmerkelijke conclusie dat er geen sprake is van een belastbaar feit, zodat heffing achterwege kan blijven. Indien de BTW concessies over Openbaar Vervoer moet worden gedeclareerd bij het BTW-compensatiefonds dient over deze BTW een vereveningsbijdrage ad 4% te worden afgedragen. Deze vereveningsbijdrage dient namelijk te worden berekend over het gehele gedeclareerde bedrag, dus inclusief de BTW wegens concessieverlening Openbaar Vervoer, Samenwerkingsverbanden etc. Door verschillende provincies is hiertegen bezwaar gemaakt, dit omdat men het als onredelijk ervaart dat op deze extra voedingsbronnen de vereveningsfactor van toepassing is. Vanwege de rechtsgelijkheid tussen de verschillende concessieverleners lijkt het daarom verstandig om in overleg met de betrokken ministeries te komen tot een eensluidende regeling, waarbij bijvoorbeeld aansluiting wordt gezocht bij de conclusies van de inspectie Utrecht. Het standpunt van deze inspecteur zou namelijk leidend zijn voor de andere inspecteurs ³ en deze inspecteur is voor 2003 inmiddels tot de conclusie is gekomen dat het lage tarief van toepassing is. Bovendien vereenvoudigt deze uniformiteit de administratieve lastendruk bij de provincies aanzienlijk.

Samenwerkingsverbanden

Slechts in een beperkt aantal gevallen is er door de provincies aangegeven dat er sprake is van belast presterende samenwerkingsverbanden. Voor deze samenwerkingsverbanden dient in rubriek 4 van het declaratieformulier opgave te worden gedaan van de per saldo extra in rekening gebrachte BTW. Hiervoor is een opgave nodig van de samenwerkingsverbanden. ⁴ In eerste instantie werd dit onderdeel door de provincies niet geheel juist werd behandeld. Inmiddels hebben de nodige correcties plaatsgevonden. Het ziet er nu naar uit dat deze voedingsbron op basis van redelijk correcte gegevens kan worden vastgesteld.

² Brief d.d 9 juli 2002 bevat de volgende passage: In het bestuurlijk overleg is het besproken dat het reëel is te veronderstellen dat in het eerste jaar van het BTW-compensatiefonds al een groei optreedt door een toename van de uitbestedingen en het inlenen van personeel. De omvang van deze groei is het eerste jaar niet goed vast te stellen. In het bestuurlijk overleg is afgesproken deze groei over het eerste jaar te stellen op 2% van de uitname.

³ zie bijlage brief Ministerie van Verkeer en Waterstaat MDV/BGB/U.03.02552 d.d. 23 juli 2003.

⁴ zie voorlichtingsmateriaal voorjaar 2002, Rol van de Belastingdienst, pag 10)

Inventarisatie van samenwerkingsverbanden die de BTW mogen doorschuiven bleek een moeizaam proces. Dit proces is dusdanig verlopen dat betwijfeld kan worden of deze inventarisatie volledig is. Misschien zijn er samenwerkingsverbanden die zich alsnog willen aanmelden voor de transparantieregeling. Bij het ministerie moet erop worden aangedrongen dat samenwerkingsverbanden alsnog kunnen worden aangemeld voor de transparantieregeling. Daarnaast vragen de provincies zich af of de inspecties het transparantiebesluit van februari 2003 niet verschillend interpreteren. Zij vragen daarvoor nadere aandacht.

Provincies blijken bij de samenwerkingsverbanden waarvoor zij penvoerder zijn op een vergelijkbare manier te handelen als de meer zelfstandige samenwerkingsverbanden zoals bedoeld in het transparantiebesluit. De BTW wordt dan door de penvoerende provincies in principe doorgeschoven naar de deelnemers. Deze methodiek sluit overigens goed aan bij de strekking van de wet en kan daarom naar verwachting rekenen op de instemming van de Belastingdienst.

Uit eerdere inventarisatie bleek dat een groot aantal provincies goederen of diensten leveren aan samenwerkingsverbanden. Deze prestaties worden na 1 januari 2003 in de heffing betrokken. Vaak betreft het inzet van personeel, zodat het om een relatief groot bedrag aan toegevoegde waarde zal gaan. Op basis van de huidige inventarisatie zal het voor de gezamenlijke provincies gaan om ca € 1 à 2 mln aan toegevoegde waarde. Dit bedrag zou feitelijk een voedingsbron moeten vormen voor het BTW-compensatiefonds. Het is immers een rechtstreeks gevolg van het vervallen van de goedkeuringen uit de Toelichting Gemeenten. In een gesprek met het Ministerie van Financiën is dit reeds erkend.

Nazorg gesloten stortplaatsen.

Naast de reeds genoemde voedingsbronnen kan er bij de provincies nog de BTW wegens Nazorg gesloten Stortplaatsen worden aangewezen, dit gelet op de uitkomsten van de gesprekken op tussen het IPO en het Ministerie van Financiën zoals verwoord in de brief van 12 april 2000, kenmerk VB 1999 – 02506. Tot dusver gaat het daarbij slechts om kleine bedragen (voor 2003 tot dusver € 24.060). Gezien de vele miljoenen in de provinciale Nazorgfondsen kan het in de toekomst gaan om forse bedragen. Ook dit vraagt de nodige aandacht.

Samenvatting declaraties

Onderstaand zijn de voor de bijzondere voedingsbronnen gecorrigeerde provinciale declaraties over 2003 weergegeven. De eerdere aannames sluiten redelijk nauwkeurig aan bij de realisatie 2003. Wel is het totaal ruim 4% hoger uitvallen dan de voorgedrukte minimumuitkering op het declaratieformulier.

Samenvatting provinciale declaraties 2003

* Declaraties provincies over 4 kwartalen		130.177.846
* Bijzondere voedingsbronnen		
BTW Openbaar Vervoer	2.334.987	
BTW Samenwerkingsverb.	4.631.673	
		6.966.660-
Nazorg gesloten stortplaatsen	24.060	
Prestaties aan S. Verbanden	682.250	
		706.310-
* Gecorrigeerde basis voor uitname		122.504.876
* Via het ministerie berekende uitname		117.560.598-
Verschil		4.944.278
Als percentage berekende uitname	4,21%	

Oude Activa

Het merendeel van de provincies kiest er voor om de boekwaarde van de oude activa te corrigeren voor de BTW-component, terwijl 3 provincies ervoor kiezen om de BTW component in de kapitaallasten van de oude activa ten laste te brengen van een daarvoor ingestelde reserve. Eén provincie blijft de kapitaallasten op de tot dusver gebruikelijke manier in de begroting verwerken, dit omdat de investeringen nauwelijks worden geactiveerd. Deze verschillende methodieken hebben tot gevolg dat de budgettaire verwerking bij de provincies niet goed vergelijkbaar is. Daarom zijn de gegevens voor de verschillende provincies via een eenvoudig invulschema vergelijkbaar gemaakt en zijn in het voorjaar van 2004 de gegevens aan de hand van de jaarverslagen 2002 en/of 2003 geactualiseerd.

Op basis van de door de provincies in voorjaar 2004 verstrekte gegevens blijkt dat bij 10 van de 12 provincies de vertraagde uitname uit het provinciefonds, aangevuld met de BTW-component uit de bestaande reserves en voorzieningen in zijn totaliteit toereikend is om de activaproblematiek op te lossen. De twee provincies met een activaprobleem zijn beiden overigens zogenaamde voordeelprovincies, zodat er via de exploitatie mogelijk enige extra ruimte aanwezig is voor de dekking van het activaprobleem. Overigens zullen de geconstateerde verschillen mede zijn veroorzaakt door het in het verleden gevoerde activeringsbeleid en het tempo van afschrijven, terwijl ook het beleid rond reserves en voorzieningen een belangrijke invloed heeft op de dekkingsmogelijkheden.

Doeluitkeringen en subsidies

Doeluitkeringen en subsidies, ingesteld voor 31 december 2003 worden bruto verstrekt. Dit betekent dat de BTW-component wordt mee gesubsidieerd. In een bestuurlijk overleg van juni 2003 is afgesproken dat de provincies deze beleidslijn in ieder geval voor 2003 zullen volgen. Aangenomen mag worden dat deze beleidslijn voor 2004 zal worden gecontinueerd. In de praktijk is het niet eenvoudig om voor dergelijke bruto doeluitkeringen en subsidies een correcte afrekening op te stellen. Ook de verslaglegging in de jaarrekening is complex. Met het oog op de beheersing van de administratieve lasten dient daarom zo snel mogelijk duidelijkheid te worden verstrekt over het netto dan wel bruto verstreken van doeluitkeringen en subsidies. Praktische randvoorwaarde voor het bruto systeem is wel dat er geautomatiseerd op inzichtelijke wijze verantwoording van de bestedingen kan worden afgelegd.

Overige aandachtspunten

Invoering van het BTW-compensatiefonds vraagt aandacht voor een groot scala aan onderwerpen. De administratie diende te worden aangepast, de samenwerkingsverbanden te worden geïnventariseerd, ook diende er besluitvorming plaats te vinden over de problematiek rond de BTW in de oude activa. De fiscale situatie rond de aanleg van infrastructuur waarbij meerdere partijen zijn betrokken is dusdanig complex, dat over dit onderwerp in IPO-verband het seminar BTW en infrastructuur is georganiseerd. De belangrijkste conclusie van deze bijeenkomst was dat partijen reeds in een erg vroeg stadium moeten onderkennen welke fiscale consequenties er kunnen ontstaan bij de gezamenlijke aanleg van infrastructuur. Partijen zullen hierop moeten anticiperen door de consequenties van de gezamenlijke aanleg vroegtijdig in beeld te brengen. Het recent verschenen besluit aanleg/aanpassing infrastructuur (6 mei 2004 nr CPP 2004/692M) biedt daarvoor een kader. Daarnaast zijn er nog een groot aantal andere onderwerpen die fiscale aandacht vragen. Genoemd kunnen worden bodemsanering, afwikkeling van schadeclaims, vaststelling van afkoopsommen. De provincies vinden dat er een helpdesk functie nodig is. Daarnaast dient intensieve communicatie met de eigen Inspectie plaats te vinden. Voor aspecten, die alle provincies aangaan, willen de provincies overleg blijven voeren met het ministerie van Financiën.

Tot slot kan worden opgemerkt dat deze eigen provinciale monitor ook dienstig kan zijn aan de door het Rijk gewenste monitoring, in hoofdstuk 9 is namelijk geconstateerd dat veel aandachtspunten van het Rijk in deze eigen interprovinciale monitor aan de orde zijn geweest.

3 Aanbevelingen

Op basis van de resultaten in deze monitor kunnen de volgende aanbevelingen worden gedaan:

- 1 Het ministerie van Financiën voorstellen om het tijdstip voor het indienen van de 4^e declaratie ook voor de komende (eventueel een beperkt aantal) jaren vast te stellen op 31 maart.
- 2 Het ministerie van Financiën voorstellen om de vereveningsbijdrage vanaf 2004 te laten vervallen en over 2003 grotendeels te restitueren aan de provincies.
- 3 Het ministerie van Financiën voorstellen dat de termijn voor het aanmelden van samenwerkingsverbanden wordt verlengd voor onbepaalde tijd en dat aandacht wordt geschonken aan de interpretatie van het transparantiebesluit.
- 4 De verschillende voedingsbronnen van het BTW-compensatiefonds als gezamenlijke provincies goed in beeld brengen. Hierbij is speciale aandacht nodig voor het Openbaar Vervoer, Nazorg Gesloten Stortplaatsen en Samenwerkingsverbanden.
- 5 De uitname uit het provinciefonds zal waarschijnlijk worden geëvalueerd aan de hand van het CEBEON-rapport 2002. Aanbevolen wordt dat de provincies een overzicht maken waaruit de functionele herkomst blijkt van de gedeclareerde BTW. Dit overzicht zo nodig extra-comptabel opstellen. Indien geen nauwkeurige opgave beschikbaar is, wordt aanbevolen een schatting te maken.
- 6 Het ministerie van Financiën vragen of zij willen bevorderen dat de Belastingdienst een eensluidend standpunt in neemt over de BTW-plichtigheid van de concessies Openbaar Vervoer.
- 7 Bij de provincies te blijven inventariseren tegen welke praktische problemen men aanloopt. Mogelijk dat via goedkeuringen de uitvoering van de wet wat kan worden vereenvoudigd. (gezamenlijk aanleggen infrastructuur etc).
- 8 Het ministerie van Financiën vragen om op het ministerie van Financiën opnieuw een helpdesk functie in te stellen. Voor aspecten, die alle provincies aangaan, willen de provincies periodiek overleg voeren met het ministerie van Financiën.
- 9 De eigen provinciale monitor continueren zodat deze kan dienen als informatiebron voor de van Rijksweg ingestelde monitor.

